

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Ἡρῳδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου,
Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἐρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐις τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῶν
Ἀποστόλων γ'.

„Ηχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἄετοὶ ώς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γὴν διεδράμετε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τὰ ζιζάνια
τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπόν, γεωργοῦντες Πανεύφη μοί, δὲν κατέχουντι,
νοηταὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς
συντηρούμενον.

Ἡρῳδίωνα, Ἀγαβον, καὶ Ἀσύγκριτον, Ῥούφον τε, καὶ Ἐρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς
ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατάκαρπα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμόν τὸν σωτήριον, τὸν
εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν
εὔσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος
θελήματι, θεόπται Απόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἀσειστοι, εὐσεβείας
λιμένες, ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπηρέται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάσῃ ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ
ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετήν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώση με, μὴ
έάσης μὲ δλῶς ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ὥσται τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σώσον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πικροτάτως δακρύουσαν, καὶ θρηνούσάν σε πάναγνε, ἐλεήσας ὥκτιρεν, ὁ ἐκ σπλάγχνων σου, σάρκα
λαβὼν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ δρόσον ἐνστάξας σοί, ἐπεφώνει ὡς Υἱός, Παῦσαι Μῆτερ δακρύουσα, εἴ γάρ
πέπονθα, ἔκουσίως Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι, ἀλλ' ἐγείρομαι δοξᾶσαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύνοντας.

Ἀπολυτίκιον „Ηχος γ'

Ἀπόστολοι ἄγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεή μονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν παράσχη ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ Τριώδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἐνθεον μέλος. Ποίημα Ἰωσήφ.

„Ωδὴ α' „Ηχος γ' Ὁ Εἱρμός

«Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νευματι Θείω εἰς μίαν, συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη
λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ἀποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν, ἐν
εὐφροσύνῃ ψυχῆς, τὸν γὰρ ὑπεράγιον, καθικετεύοντι Λόγον, ἱλασμὸν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας, τὴν σηπεδόνα σιβοῦντες, τοῦ λόγου ἄλατι θείω, τὰς ψυχὰς ἔνδοξοι, τὰς μωρανθείσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε, καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστήσατε, ὅθεν δοξάζεσθε.

Ο κλεινὸς Ἡρφδίων, Ῥοῦφος καὶ Ἀγαβος, Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἄμα, καὶ Ἐρμῆς ἄσμασι μακαριζέσθωσαν, γνήσιοι γενόμενοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι κήρυκες.

Θεοτοκίον

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ πιστῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρεπόμενον, ταὶς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καὶ σκοτούμενον, ταὶς παραβάσεσιν.

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ
“Ψυστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με».

Τῆς Ἔκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολλῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδῆς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης φωτοειδῆς, Ῥοῦφε παναοίδιμε, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίω Ἔκκλησίας.

Λόγῳ σου θείῳ νεώσας Ῥοῦφε σοφέ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πολύχουν ἄσταχν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐδρέψω σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν, ἀπρόσιτος Ἀχραντε, προσιτὸς μοὶ νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήμματι, ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀκτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταὶς τῶν λόγων ἀκτίσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι, ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρὰ ὑμῶν μνήμῃ, λαμπρυνόμενοι, φωτοειδῆς θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἐγγίζει ὁ Κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος, γρηγόρησον ψυχή, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον, τὴ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν μὲ βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανάχραντε Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ως εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνὰς σὲ τὸν Ἀρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ ἐβόᾳ δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα, Τέκνον φίλτατον, τὶ τὸ ὄρώμενον ξένον; Μῆτερ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης, γνωσθήσεται.

Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενὴ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας, διὸ σοὶ κραυγάζομεν, εὐχαριστοῦντες, Δόξα τῇ δυνάμει σου».

Ἴαμα πιστοίς, διὰ γλώσσης θεῖον προσφέροντες, γὴν τῆς ἀσεβείας πονηράν, καταστροφὴ Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ὠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει, ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ιθένος διὰ σοῦ, Ἡρφδίων μάκαρ ἐνδέδυται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς, πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστὴν σὲ μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρφδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα, ταύτην ἀληθέστατα, ὅθεν τιμᾶ σε, θείοις μελωδήμασι,

Θεοτοκίον

Λόγῳ Ιερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, Θεογεννῆτορ Κόρη λυτρούμενον, ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σὲ δοξάζομεν.

‘Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὄφθης, καὶ τοὶς βροτοὶς ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος, πρὸς σὲ οὗν ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε Φιλανθρωπε».

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ἔλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἄπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοὶ χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἀγαβε, προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ὦφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλὴν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, Προφήτα Ἀγαβε, ὅπηνίκα χείρας σου, τὴν ἐκείνου ζωνῇ ἔδησας.

Θεοτοκίον

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνω, τῷ προανάρχῳ Πατρί, διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

‘Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεύμα μου, ἀλλ' ἐκτεῖνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον».

Ἐθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὄδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προστηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Υρκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὐρὲ σὲ Ἀσύγκριτε ποταμόν, ναμάτων πλήρη, Υρκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταὶς ἀρδείαις σου, καταρδευθεῖσα ἥνεγκεν, ὡραιότατα, τῷ Δεσπότῃ βλαστήματα.

Θεοτοκίον

Νόμου σὲ ἐτύπου ἡ κιβωτός, τὴν δεξαμένην νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κυήσασαν, καὶ μετὰ τόκου μείνασαν, ἀειπάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Συναξάριον

Τὴ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιών Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρῳδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου καὶ Ἐρμοῦ.

Στίχοι

- Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,
- Ἡρῳδίων κάλλιστον ἥρατο στέφος.
- Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ Προφηταποστόλου,
- Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.
- Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
- Οὓς Δανιὴλ εἶπε, πὺρ φλέγον, βλέπει Νόας.
- Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπόστολος μέγας.
- Ἐκλεκτὸν ὄντως, ὡς ἐπαίνου ἀξίου!
- Ασύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα.
- Τοῦτον γὰρ ἡσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.
- Ἐρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
- Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.
- Ὄγδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Τρόμης.

Στίχοι

- Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ, Κελεστίνε,
- Χοροῦ διιστὰ μὴ μεμακαρισμένου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸ πρὶν εἰκόνι τὴν χρυσή, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς, ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου, Τῶν πατέρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ».

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς Πίστεως τῶν ἔθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους πάλαι τοὺς σεβομένους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ θεηγόροι.

Ἐφλεξας Φλέγον ιερέ, πυρὶ θείῳ ἄπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἄκανθαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμένας, θέρμη Πνεύματος ἀνήψας ἀριδήλως.

Οἱ Μαραθῶνος οίκισταί, προστάτην σὲ μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον, καὶ φωστήρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγον ἔνδοξε, τιμώσι σε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ἔχοντες ἄχραντε, κεκτημένος γεγένησαι, οὗ ἡ βρώσις, τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώσεν, ἀγνὴ Θεογεννῆτορ.

Ωδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παίδας οὐκ ἐφλεξεν, οὐδὲ τῆς θεότητος τὸ πύρ, τὴν Παρθένον διέφθειρε, διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν, Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Μακαριζέσθω Ἄγαβος, Φλέγων καὶ Ἀσύγκριτος, Ροῦφος καὶ Ἐρμῆς ὁ εὐκλεής, καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεῖοι Απόστολοι, καὶ φωστήρες τοῦ κόσμου, καὶ ἔθνῶν διδάσκαλοι.

Ἐρμῆς, ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμός, ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος πολύφωτος ἐπέστη, τελῶν ἔξαίσια, καὶ φωτίζων Καρδίας, ἀβλεπτούσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἐρμῆ φέρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, καθημένους ἐφώτισας, Ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικὸν

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τρισὶν ἐν χαρακτήρι, μίαν θεότητα ἡνωμένην τὴν φύσει, ἀπλὴν ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον

Σὲ Προστασίαν ἔχομεν, Ἅχραντε οἱ δούλοι σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, μεσίτιν ἀκαταίσχυντον, κινδύνων ἡμᾶς σῶζε, καὶ πειρασμῶν σεμνή, ἵνα πιστει καὶ πόθω, ἀεὶ σὲ δοξάζωμεν.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾶ τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρί, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πύρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἀσβεστον λαμπάδα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν».

Ιερώτατον χορόν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν ὅμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἐρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ροῦφον, Ἄγαβον, Ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ως ἔλαῖαι μυστικαί, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχάς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνωσίας, ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους, τὰς φερούσας ἐνθέω πεποιθήσει, πρὸς τὴν Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἀγίων Μαθητῶν, ἵκετευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισήλιον αὐγήν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον τελούντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ὁύσασθαι ἐκ σκότους, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον

Φλογοφόρος ὡς λαβίς, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, ἄνθρακα τὸν νοητόν, καταφλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, ἔχραντε Παρθένε πολυνῦμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.